

ρόζος

ρόζος, ο, ουσ. [<αρχ. ῥζος, με παρετυμολ. επίδραση του ουσ. ρίζα], ο ρόζος. **1.** (στη γλώσσα της αργκό) η κωλοτρυπίδα, ο πρωκτός, η σούφρα, εξού και οι βρισιές: *της μάνας σου (της αδερφής σου, της γιαγιάς σου) ο ρόζος*. Από τη σχηματική ομοιότητα του πρωκτού, που υποτίθεται πως έχει με το ρόζο που συναντάμε στο ξύλο. **2.** στον πλ. **οι ρόζοι**, σκλήρυνση που εμφανίζεται στο δέρμα της παλάμης και στα δάχτυλα, ιδίως από σκληρή χειρωνακτική εργασία: «απ' το πρωί σκάλιζε τον κήπο του και κοντά στο μεσημέρι τα χέρια του ήταν γεμάτα ρόζους».

- δεν υπάρχει δέντρο, όσο καλό κι αν είναι, που να μην έχει ρόζους, βλ. λ. [δέντρο](#).

- έχει ρόζο στο μυαλό, δεν έχει καθόλου μυαλό, είναι ανόητος, κουτός, βλάκας: «δε θα μπορέσεις να συνεννοηθείς μαζί του, γιατί έχει ρόζο στο μυαλό». Συνών. έχει κάλο στο μυαλό / έχει κάλο στον εγκέφαλο / έχει πίτουρα στο μυαλό / έχει πριονίδια στο μυαλό / έχει ροκανίδια στο μυαλό / έχει σκατά στο μυαλό / έχει στόκο στο μυαλό.

- η παλάμη του έχει βγάλει ρόζο ή η παλάμη του έχει βγάλει ρόζους, βλ. συνηθέστ. η παλάμη του έχει βγάλει κάλο, λ. κάλος.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας